

Максим ТРИФОНЕНКО
курсант ННП та ПФПНП

Дмитро ТІНІН
викладач кафедри тактико-спеціальної
підготовки, майор поліції
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ

Науковий керівник:
Володимир ТИМОФЄЄВ
старший викладач кафедри тактико-
спеціальної підготовки,
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ

ПРОБЛЕМАТИКА ГУМАНІТАРНОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ: ПРИЧИНИ ТА ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ

У глобалізованому світі третього тисячоліття розвиток націй можливий лише завдяки ефективній реалізації їх людського потенціалу. Зараз Україна переживає процес змін, спрямованих на всебічне забезпечення інтересів людства та сприяння його прагненню жити в злагоді та творити в гармонії із соціальним середовищем, соціальними цінностями та природою. Виходячи з цього підходу, Україні необхідно забезпечити узгоджену політику гуманітарного розвитку, достатню для виконання завдання модернізації суспільства відповідно до європейських тенденцій та національних пріоритетів [1]. Гуманітарний розвиток в Україні у період воєнного часу – це процес удосконалення суспільства шляхом задоволення потреб людини в усіх сферах суспільного життя, створення умов для максимального використання творчого та продуктивного потенціалу, а також досягнення самореалізації відповідно до духовних і матеріальних можливостей кожної особистості, потреби та інтереси. На економічному рівні гуманітарний розвиток означає збільшення частки інтелектуальних продуктів у національних продуктах, утверджуючи інновації як домінуючий спосіб економічної поведінки. На рівні суспільства гуманітарний розвиток означає створення умов для повної реалізації потенціалу людини, як основного національного ресурсу. Відповідно до цього підходу має бути розроблена політика щодо освіти, професійного розвитку, охорони здоров'я та можливостей соціального захисту. Метою концепції гуманітарного розвитку є визначення принципів та пріоритетів, беручи соціально-економічну та соціально-культурну основу гуманітарного розвитку в Україні, як необхідну передумову реалізації потенціалу кожного громадянина, забезпечення життєспроможності країни у воєнний час [3].

Потрібно виділити основні принципи гуманітарного розвитку України у воєнний період, якими являються:

- людиноцентризм як система поглядів, що визначає розкриття можливостей людини як критерію оцінки ефективності держави та зрілості державних інституцій, визнання невід'ємних прав кожної особистості, вільний розвиток особистості та реалізація всіх її здібностей;

- забезпечення реальності прав і свобод людини і громадянина, у тому числі гендерної рівності;

- гарантування рівності громадян перед законом; створення рівних можливостей для гармонійного розвитку особистості, забезпечення справедливості та забезпечення належної якості життя незалежно від статі, релігії, етнічної приналежності, регіону проживання, надання можливості громадянам підвищити свій соціальний статус, у тому числі підвищити рівень освіти та професійної кваліфікації;

- розширення вільного простору, утвердження людської гідності, розкриття комунікаційного потенціалу української культури, що є єдиним шляхом формування національної самосвідомості та соціалізації особистості, досягнення високих соціальних стандартів шляхом створення умов для всебічного та гармонійного розвитку особистості, поєднання людського потенціалу та природи; довкілля, підтримка сім'ї та сприяння народжуваності, формування нової якості життя громадян України, формування суспільства знань, можливостей для знань та їх практичного застосування буде важливим засобом самореалізації та розвитку особистості, ключовим фактором прискореного розвитку [2].

Основним напрямком гуманітарного розвитку в Україні є цілеспрямоване формування нової якості життя громадян у цей непростий час. Можемо наголосити, що не так давно Кабінет Міністрів України доручив Міністерству соціальної політики відкрити спеціальний рахунок для надходження коштів у національній та іноземній валюті у вигляді благодійних пожертв, гуманітарної допомоги, грантів та подарунків від фізичних та юридичних осіб, резидентів та нерезидентів. А стосовно наказу, ми можемо побачити, що МОЗ задля вирішення питань стосовно гуманітарного розвитку й функціонування на період війни уповноважив державну установу «Центр громадського здоров'я Міністерства охорони здоров'я України» на отримання лікарських засобів, медичних виробів, витратних матеріалів, медичного обладнання, засобів індивідуального захисту та інших товарів, необхідних для належного забезпечення сфери охорони здоров'я в умовах воєнного стану.

Тож, роблячи висновок з вищесказаного потрібно зазначити, що аби гарантувати гуманітарний розвиток, необхідно реформувати законодавчу базу відповідно до нової ситуації національного розвитку, включаючи вдосконалення правової бази соціально-економічних перетворень, збалансоване вирішення проблем соціально-економічного розвитку країни.

1. «Виклики та загрози гуманітарній безпеці Української Держави», наук.експерт. матеріали за загальною ред. С.І. Злорука. К НІСД, 2015, 104 с.

2. Горлинський В.В. «Духовно-релігійний чинник у системі соціальної безпеки України». Епістемологічні дослідження в філософії, соціальних і політичних науках, № 2(22), 137-142. // - URL: <https://visnukpfs.dp.ua/index.php/PFS/article/view/29>

3. Карлова ВВ. «Державотворчий потенціал національної самосвідомості»,